

Veckobladet

På sitt möte i förra veckan följde vänsterpartiets lokala styrelse upp det beslut från medlemsmötet som vi berättade om i nr 27, nämligen att utgivningen av VB ska fortsätta tills vidare. Olika förslag framställdes men styrelsens beslut blev att tidningen ska hålla sin budget, att den i våras tillsatta tidningsstyrelsen avskaffas och att Henrik Smith blir den i styrelsen som ska hantera VB-frågorna.

Veckobladet kan alltså se framåt och en rad nya idéer för att utveckla tidningen har redan kommit upp. Men tills vidare återstår några praktiska problem att lösa. Distributionen fungerar ojämnt av lite olika skäl. Vi tror oss veta hur det kan bli bättre men det kan ta några veckor.

Till dess kan det fatala hända att abonnenter som har betalat sin årsprenumerering i god ordning ändå inte får tidningen. Det är förstås högst beklagligt och vi ber verkligen om ursäkt, och har börjat fundera på hur de som det gäller ska kompenseras. Sen har vi problemet att inte så få har valt att bara betala för en del av året eftersom den fortsatta utgivningen har varit oviss – och man kanske har tråkiga erfarenheter från nedläggningen av Arbetet. De som släpar efter med betalningen och fortfarande vill ha tidningen (det är inte alla, se t.ex. Daniel Sestrajcićs insändare i förra numret) ska få information om detta och erbjudande om att fortsätta. Men det kan som sagt ta några veckor.

Nya ekonomin (NEP)

På tal om S:

Om du köpte Ericsson-aktier för 100 000 svenska kronor för ca två år sedan så är de värda 4 600 kronor idag.

Om du istället tyckte att teleoperatörsaktier var en bättre investering och köpte Song Networks aktier för 100 000 har du idag 791 kronor kvar.

Om du var klok och för två år sedan gick på bolaget och köpte Åbro Original Starköl för 100 000 kronor, drack ur dem, hade trevligt och idag går och pantar tomflaskorna så får du 6741 kronor. Gåta: hur många flaskor var det? Till vilket pris?

Varning! Ett utslag av Veckobladets ökända alkoholromantik.

Skåne Social Forum

En annan värld är möjlig

Ingen av VB:s läsare har väl missat den mäktiga alternativa globaliseringskonferens som på initiativ av Attac Lund, ABF Skåne, ABF Lundabygden och Föreningen Ordfront Malmö/Lund genomförs den 18 till 20 oktober.

Alla har väl prickat in de programpunkter som är oundgängliga. Skåne Social Forum pågår under tre dygn i lokaler runt om i Lund och säkert i tusentals nattliga samtal i hem och studentrum.

Dess teman är de fundamentala: internationell handel och fattigdomsbekämpning, global utveckling och demokratins och fredens förutsättningar.

Hit kommer folkupplysare, samhällsodanare och revolutionärer som Björn Elmbrant, Hans Abrahamsson, Peter Eriksson, Anika Agebjörn, Mårten B., Jens Henriksson, Carl Söderberg, Ann-Mari Campbell, Mikael Spång, Hillevi Larsson, Gustav Fridolin, Linda Wagenius, Erik Wijk, Björn Kumm, Tord Björk, Herman Schmid, Klas Rönnbäck, Kjell Havnevik, Mattias Gardell, Marianne Laanata, Petter Larsson, Erika Augustinsson, Petra Bergvall, Joakim Blomqvist, Bob Hansson...

Här framträder organisationer som KPL, Mr. Läkare utan gränser, Autonomt motstånd,

Individuell människohjälp, Malmö Tribunal för Columbia, flera Afrikaorganisationer, ABF Skåne, RKU, Föreningen Ordfront, SAC Intercom, SUB TV, Demokratiskt Alternativ, Kvarnby Folkhögskola, Nätverket Globalisering och Motstånd, Miljöförbundet Jordens vänner, Centrum för marxistiska samhällsstudier i Lund, Gatuaktionen, Smålands Nation, Lunds FN-förening, Stödskommittén för Centralamerikas folk, vänsterpartiet och miljöpartiet i Lund, Twiga, Hållbart universitet, Ung vänster, Klotet, Amnesty, Attac Malmö, Föreningen Simon Bolivar, Forum Syd, socialdemokraterna i Skåne, Centralamerikakommittén...

Röda Kapellet och Röda Flåset spelar, liksom Ariana Afghan, Zimba Marimba. (sirius) alfön... Körer som Svart på Vitt och Midnattskören sjunger. Lilla Teatern ger Skrämselhi*cka. Filmer om händelserna i Göteborg, om krig, om World Social Forum i Porto

Alegre, om Che Guevaras död, om läkemedlen i tredje världen och om trafficking visas på Kino...

En stor, vital mångfald alltså.

En bred diskussion eller flera små debatter?

Arrangörerna hoppas att närvaron av alla dessa talare och organisationer ska leda till en bred diskussion med högt i tak. Och visst finns det en fysisk möjlighet att skaffa sig en helhetsbild genom att gå från arrangemang till arrangemang eftersom åtminstone de teoretiska seminarierna i huvudsak är ordnade i tidsföljd och lokalerna är koncentrerade till en liten yta.

Men kommer den breda diskussionen verkligen att uppstå?

Risken finns att många endast besöker det eller de seminarier som den egna organisationen anordnar. Då blir det i stället för en bred diskussion flera små debatter, där deltagarna bara stärks i redan intagna ståndpunkter.

Kan inte hela den stora globaliseringskonferensen komma att försvinna i små seminarier och möteslokaler medan människorna i Lund rör sig i höstblåsten på gator och torg utan att märka dess existens?

Behöver inte Skåne Social Forum ett fokus, ett dokument eller någon sorts gemensam utåtriktad manifestation?

Kom ut i ljuset och blåsten!

Gatan, inte konferenslokalerna, är samhällsomvandlingens hem.

Demonstrera mot USA:s krig!

Skåne Social Forum genomförs vid en tidpunkt då ett amerikanskt anfallskrig mot Irak när som helst kan utbryta och förvandla hela Mellanöstern till en krigszon. Överst i allas medvetande kommer oron för denna överhängande fara att finnas. Den kommer säkert att uttryckas på flera av seminarierna. Men det räcker inte.

En demonstration mot USA:s krig kan bli den gemensamma manifestation som i en brännpunkt sammanfattar allas gemensamma vilja. Den kan bli en aktion som visar den alternativa globaliseringsrörelsens kraft och enhet för Lundaborna. Den kan bli en del i en världsrörelse för att stoppa det hotande kriget.

Jag är fullt medveten om problemen. Ingenting stör en arrangör mer än spontana ändringar i programmet. Men de ändringar som behövs är små, det är relativt gott om tid och den politiska vinsten är stor.

Antag att demonstrationen mot USA:s krigshot startar lördagen den 19 oktober klockan 12. Den drabbar då Herman Schmid's seminarium om EU:s roll i det globala maktspillet, uppföljningen av Johannesburgskonferensen i Stadshallen och Stödskommitténs presentation av situationen i Nicaragua. Det borde vara möjligt att finna alternativa tider för dessa arrangemang. Röda Kapellet som spelar i Lilla Teatern skulle i stället få spela på demonstrationen.

Eftersom en uppsjö av briljanta talare säkert vill framträda vid demonstrationens avslutande möte på Stortorget blir svårigheten snarast att välja mellan dem.

Delegaterna vid vänsterpartiets distriktskonferens som kurar nånstans i stan blir säkert också glada över att för en stund byta grävandet i partiapparatsens problem mot en utåtriktad aktion.

Gunnar StenSSon

Uppskjutet

Meningen var att vi i detta nummer skulle ha haft information om och kommentarer kring den rödgröna uppörelsen om hur och av vem som Lunds kommun ska styras de kommande fyra åren. Men förhandlingarna kärvade på slutet (de socialdemokratiska förhandlingarna fick bakläxa av partiorganisationen), så vi får tills vidare hänvisa våra läsare till morgontidningarna. I nästa nummer kan vi dock rimligen återkomma med synpunkter på uppörelsen – varför inte också från dej, kära läsare.

Sen är det dags för regionen, där vi för dagen heller inte vet hur maktfördelningen blir mellan den nya majoritetens partier. Eller mellan de olika läger som v-distriktet är uppdelat i (se tidigare VB-nummer). På distriktets höstkonferens den 19 oktober klarnar väl en del, och VB kommer förstås att bevaka den. Liksom lokalorganisationens och distriktets utvärderingar av valet.

Nya böcker från DAIDALOS

Manuel Castells
Internetgalaxen. Reflektioner om internet, ekonomi och samhälle

296 s., 240 kr

I trilogin "Informationsåldern" demonstrerar sociologen Manuel Castells sitt breda perspektiv på den pågående samhällsutvecklingen. Han gör det även i den aktuella boken om "informations-samhällets medium", en förteelse med omvälvande konsekvenser världen över men så ny att forskningen om den ännu är i sin linda.

Zygmunt Bauman

Det individualiserade samhället

304 s., 240 kr

Bauman fortsätter sin inträngande analys av det postmoderna livet. Individens frihet har vuxit och skapar nya möjligheter men det offentliga rummet krymper och gör det svårt att hantera gemensamma angelägenheter.

Guy Debord

Skådespelssamhället

160 s., 180 kr

"Ett dokument från 1968" säger förlagsreklamen (jo, även detta är en betalad annons) om Debords bok men den kan betecknas på många sätt. Debord tillhörde/var "ledare" i Situationistinternationalen, en grupp av bildkonstnärer (t.ex. Asger Jorn) och intellektuella som kritiserade livets futilitet under kapitalismen. Teoretiska utgångspunkter för Debord var bl.a. Marx analys av varufetischismen och Lukács analys av reifikationen, samt bakom de båda Hegel. Ett dokument från 68 med relevans 02.

Etienne Balibar

Immanuel Wallerstein

Ras, nation, klass

298 s., 230 kr

Den franske filosofen Balibar och den amerikanske historikern Wallerstein, båda berömda för insatser i andra sammanhang, för här en dialog om den moderna rasismen. Är den en återfall i gamla tiders främlingsrädsla? Nej, säger de, den är en social relation som är oupplösligt knuten till aktuella samhällsstrukturer som nationalstat, arbetsdelning och uppdelning i centrum och periferi.

"En stor del av den viktiga teoretiska samhällsdebatten i Sverige utkommer på [Daidalos]", skrev Ny Tid nyligen. Förlaget har en stark backlist (som det brukar heta) att beställa från Box 123 04, 402 43 Göteborg. Bland annat har man nyligen publicerat Michel Foucaults klassiker Sexualitetens historia i nyupplaga. Om man kontaktar förlaget får man också veta hur man blir medlem av dess bokklubb och får böckerna billigare.

Många frågor om ESS

Ett öppet möte om ESS (European Spallation Source) hölls i Svenskhögskolans matsal, på Norra Fäladen, den 2 oktober. Efter mötet fick jag några spontana kommentarer från arrangörerna i Byalaget Norrs Gräsrotter.

Byalaget har inte tagit ställning än

– Nej, jag vill inte ha ESS-anläggningen här. Det är fel att placera en så stor, miljöfarlig och störande anläggning så nära bostadsområden, sade *Eva Jurlander*. Dessutom är det viktigt att lyfta fram demokratispekten. Lunds kommun har gått ut och erbjudit mark här utan att det är förankrat hos kommunpolitiker och befolkning.

– Jag har inte tagit ställning än, sade *Karin Lönn*. Jag ser det här mötets syfte mer som att lyfta fram frågan genom att informera. På det här sättet har vi medverkat till att starta en diskussion om ESS-anläggningen.

Lena Fällström Törnered: Jag är mycket negativ mot anläggningen. Men det är för tidigt att definitivt ta ställning. Det behövs en ordentlig miljöprövning. Vi i byalaget är inte framme vid en gemensam inställning än, men vi har startat processen som kan leda fram till att vi vet vad det handlar om.

Magnus Dahlgren: Jag är försiktigt positiv. Jag kan inte förstå att det sättet som en samlad mängd kvicksilver skall hanteras på här kan jämföras med all det kvicksilver som finns spritt på ett okontrollerat sätt på många ställen.

Ett åttital var där

Mötet samlade ett 80-tal deltagare. *Klas Malmqvist*, professor i kärnfysik vid Lunds universitet, började med att berätta om hur anläggningen tekniskt skulle utformas och om bakgrunden till att det skandi-

naviska konsortiet hade föreslagit Lund som värdkommun.

Han var nog med att poängtera att ESS inte är en reaktor utan en accelerator och att den inte skall användas för grundforskning inom fysik, utan för tillämpad forskning inom en rad vetenskapsområden: materialteknik, bioteknik, biologi m.m. Det byggs liknande anläggningar i USA och Japan och många europeiska forskare vill ha möjligheter till den forskning och utveckling som ESS skulle kunna ge.

Många kritiska röster

Från deltagarna hördes mest kritiska röster om risker för hälsa och miljö:

– Vad kan hända vid en olycka med de 30 ton kvicksilver som skall finnas i anläggningen?

– Skall man verkligen använda den goda jorden till en sådan här anläggning?

– Hur skall den kvarvarande radioaktiviteten hanteras när anläggningen skall avvecklas?

– Kan vi verkligen vara säkra på att ESS inte kommer att byggas om till en transmutationsanläggning för behandling av kärnkraftsavfall?

– Hur kan det komma sig att kommunen är intresserad av att bygga en anläggning med 500 arbetstillfällen och 5 000 hitresta forskare per år, när man inte klarar av bostadsförsörjningen för oss som redan bor här?

– Måste Barsebäcksreaktorerna vara i drift för att ge ESS de 150 MW som behövs?

– Varför får det inte vara elavbrott mer än 0,6 sekunder?

Frågorna och farhågorna var många. En hel del av deltagarna verkade ha satt sig in i ESS-konsortiets informationsmaterial.

Klas Malmqvist gjorde klart att han inte är expert på alla tänkbara risker, utan hans avsikt och uppgift

under kvällen var att informera om anläggningens tekniska utformning och användningsområde. Han betonade att det här inte är en industri-anläggning utan en storskalig forskningsaccelerator, men att det är självklart att den skall gå igenom en noggrann miljöprövning innan man definitivt kan besluta om lokaliseringen. Något slutgiltigt beslut kan inte tas förrän alla säkerhets- och miljöaspekter är ordentligt belysta.

Mötet var livaktigt och pågick oavbrutet i några timmar tills byalagets Per Nilsson, som ledde mötet med fast hand, var tvungen att avbryta diskussionen eftersom lokalen inte fick användas längre.

Bra för Lund och universitetet, tycker Klas

När Klas Malmqvist var på väg från Svenskhögskolan med byalagets tackblomma i handen, ställde jag några frågor till honom:

– *Tycker du att ESS skulle vara bra för Lund?*

– Ja.

– *Skulle den vara bra för Lunds Universitet?*

– Ja.

– *Tror du att anläggningen kommer att placeras i Lund?*

– Nej, det är inte särskilt sannolikt.

– *Kommer du personligen att ha någon nytta av ESS?*

– Nej, för det första sysslar jag inte med den typen av forskning och för det andra kommer den att ta mer än tio år att färdigställa – om och när bygget väl kommer igång – och när den blir färdig är jag pensionerad.

Jag vände mig då till en av mötets yngre deltagare *David Bohgard* (17), gymnasist med forskningsinriktning på det naturvetenskapliga programmet, som inte kommer att vara pensionerad när anläggningen tas i drift.

– Från det jag hört ikväll kan jag inte vara annat än positiv. Jag skulle gärna själv vilja jobba vid en sådan anläggning i framtiden, till exempel med att utveckla nya och bättre läkemedel, sade David.

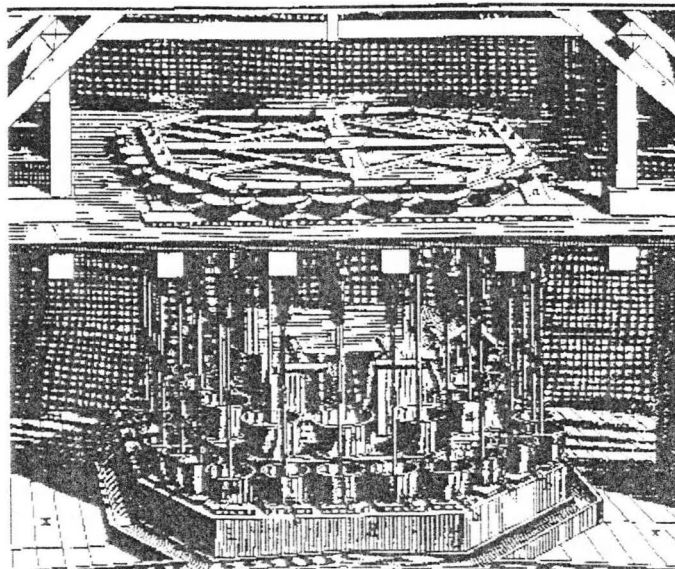
Kritik mot kommunpolitiker

Mest kritik vid mötet, riktades mot att politikerna i kommunfullmäktige ansågs vara dåligt informerade. Jag tror att de flesta mötesdeltagare ser fram emot fortsatta diskussionstillfällen där riskerna blir belysta och med deltagande av Lunds kommunpolitiker.

mb

Information om ESS finns på <http://www.ess-s.fysik.lu.se>

Information om och från Byalagets Norrs Gräsrotter finns på <http://w1.461.telia.com/~u46115428/>

ESS är som synes en komplicerad anläggning. Förvånansvärt att den är så stor med tanke på att de neutroner som ska användas inte är det.

Fläsktunnor och politikerlöner

Hur bra kommer den s.k. rödgröna redan att fungera? Jag har full förståelse för de inblandade partiernas behov av att försäkra att det kommer att gå hur bra som helst, men jag har mina tvivel. Göran Persson ler landsfaderligt och försäkrar att allt är förlåtet, men nog måste de här eftervalsveckorna med miljöpartiet ha satt sina spår. Språkrörens hästhandlarmetoder kanske funkar hemma i Kalix men man kan inte i ett idéparti med bibehållen trovärdighet agera som om det är lika bra att sitta i en regering med vänsterpartiet som med kristdemokraterna. Jag vet vänstersympatisörer som på allvar övervägde att rösta på mp för att rädda partiet kvar i riksdagen. Den sortens idealister har man nog gjort slut med för gott. Vänsterpartiet kan genom den inneboende logiken i höger-vänsterskalan behandlas nonchalant och har tvingats hålla god min. Det går att stå ut med för tillfället men nog måste partiet göra sig gällande under mandatperioden.

Man blir dessvärre inte förvånad när man läser om mp:s senaste bedrifter. Enligt pressuppgifter försökte man nu i valen till riksdagsutskotten bilda kartell med centern för att snuva socialdemokraterna på utskottsplatser. Centern tackade nej vilket är hedrande. Skulle det höga ändamålet helga medlen? Erfarenheten säger att om medlen är tillräckligt smutsiga så färgar det av sig också på ändamålen.

Den som bryr sig om järnvägar och gärna skulle vilja se mer av dem måste väl också bli betänksam av den med s överenskomna kustbanan mellan Umeå och Haparanda. Den blir sanslöst dyr och kommer att tränga ut ett halvduzin mer angelägna projekt. Dess huvudsakliga förtjänst är att den passerar Kalix. I USA har man ett politiskt begrepp *pork barrel*, vilket betyder fläsktunna. Det är sådana senatorer brukar kamma hem i form av militärbaser och riktade stöd åt den egna staten när de har ställt upp för

presidenten. Nog är det fläsktunnor Peter Eriksson har bärgat hem till Kalix.

Drygt 43 000 !

Riksdagsmännen har fått förhöjt sina löner till drygt 43 000 och till det kommer såvitt jag förstår också diverse traktamenten. Jag är förmodligen missunnas som inte tycker det är bra, men framför allt tänker jag på vad det innebär för rekryteringen. Jag vill då hävda att för partier som vill representera ekonomiskt sämst ställda och som anser jämlikhet vara viktig, så är sådana lönelägen korumperande i längden. Då är jag inte ute för att moralisera över att människor vill tjäna pengar, det vill vi väl alla ibland. Men det ska man inte göra i riksdagen. Man riskerar att dra till sig kandidater för vilka lönen blir viktigare än att bygga ett socialt rättvist samhälle. Jag har inget emot att de borgerliga partiernas riksdagsmän får löner i den storleksordningen: det är väl känt att de har

svårigheter att få duktiga kandidater eftersom de måste konkurrera om direktörsämnena och då kan det inte vara för dåligt betalt. Men för vänsterpartierna vars kandidater mera sällan är direktörämnen är det alltså direkt negativt: vi riskerar att få fel företrädare. Detta är inte min originella tanke, men jag stöder den gärna.

Hela politikersläkter

Politik och pengar är tabubelagt, men det är naturligtvis så att också små och fattiga partier som vänsterpartiet och miljöpartiet hamnar i rollen som försörjningsinrättningar. Jag hörde en s-politiker med erfarenhet från den gångna perioden säga att när det gäller miljöpartiet så brukar resonemangen förr eller senare sluta med att mp vill ha ordnat med försörjning för någon partikamrat. Det är lättare för socialdemokraterna som kan erbjuda jobb från SSU-distrikten till Fonus. Så har också socialdemokraterna hamnat i fokus för kritiken av den

nya klassen. Förr var det folkpartister som brukade vara gifta och skilda från varandra i komplicerade kedjor, men som Anders Isaksson påpekat i en bok helt nyligen är det nu likadant inom socialdemokratin. Yrkespolitikerna förekommer nu som hela släkter. En del försvarar detta med att om vi inte hade yrkespolitiker också på kommunnivå skulle tjänstemännen ta över helt. Är det bättre att politikerna blir tjänstemän? Jag framhårdar i min naiva och idealistiska tro på den engagerade amatörpolitikern. Gärna rimliga sammanträdesarvodet, men säg nej till kommunalrådsposterna!

Fältobsar

Det blev en fin höstdag i söndags med hög, klar luft. Vombsänkan, den väldiga grytan, gör sig fint en sådan dag ute från Boks backe i Måryd. Och faktiskt: i luften över slutningen hördes plösslitigt "korp, korp" från två stora svarta fåglar. Det är säkert en banalitet för riktiga fågelskådare, men för mig var det första gången jag kunde kryssa korp inom Lunds kommun.

När jag kom hem vid fyratiden var det dags igen: en trumpetande linje med ett sextiotall tranor passerade Väster. De stannade upp någonstans över Höjeå och började cirkla tills de kom så högt att man inte kunde se dem längre. Hur långt skulle de? Tranor är duktiga flygare som kan konsten att utnyttja vindar och termik – en art flyger två gånger om året över Himalaya. De flyger så där 50 km/h och till Rügen som är en känd mellanlandningsstation på väg till Spanien är det ungefär tolv mil, fågelvägen alltså. De skulle kunna ha hunnit men då hade de kommit fram just när det blev mörkt. Tre kvart senare var det dags för nästa flock med lika många fåglar. Den flocken fick nog nöja sig med att stanna på fälten vid Börringe.

Lucifer

En välmatad medlem av den politiska klassen.

Från Lund C

Tog i förrförra veckan nattåget till Stockholm. Det har jag gjort några gånger förr, men för säkerhets skull kollade jag på vagnlägestavlan. Jodå, liggvagnarna skulle som vanligt gå främst så jag ställde mej ett stycke norr om gångbron.

Tåget kom och vagnnumren stämde inte alls, bara sovvnagar i min ände. Jag fick äntra en sän och traska genom korridorerna den långa vägen till tågets kö. Mötte en tågmästare och frågade:

– Har ni vänt på tåget?

– Ja, sen i juni, svarade han.

Ett litet vardagsexempel, som jag ser det, på olägenheterna med den uppstyckning av den svenska statsjärnvägen som vänsterpartiet har bekämpat och bekämpar. Natttågen körs av SJ AB. Informationen till resenärerna är numera överförd

till Banverket. Nånstans har det uppstått en glappkontakt.

När jag återkom till Lund efter 31 timmar hade det emellertid hänt något. På tavlan hade någon provisoriskt klistrat en remsa med den nu gällande vagnordningen. Fast avgångstiden var fortfarande fel angiven: 23.17 i stället för 23.24.

Låt två bli ett

Inga nattåg till Stockholm lämnar längre Lund på lördagar. Då är också SJ:s biljettkassa stängd. Det finns automater? Ja, och de fungerar för det mesta, men det är inte alla som har kort, och man kan inte köpa biljett i dem till alla stationer.

Dock är inte detta hela sanningen. Skånetrafikens expedition i stationshuset har generösa öppettider, och vänlig betjäning.

På gamla foton kan man se att det fanns två biljettkassor intill varandra på Lund C: en för SJ och en för bolaget LLTJ som körde tågen till Landskrona och Trelleborg. Sen kom socialiseringen av privatbanorna och denna samhällssektor blev rationellare.

Låt oss återvinna rationaliteten! Låt Skånetrafiken ta över den resterande SJ-försäljningen av biljetter i Lund.

Förlorad guldkant

Många, inte minst inom vänstern, har talat och skrivit om hur 1990-talet var en tid då de svenska klassskillnaderna skärptes.

Ett exempel på detta rapporterade vi om i VB för några år sen. Kustpilens ambulerande servering (ambulerande när inte mittgångarna fylldes av stående resenärer och deras bagage vilket var fallet varje

vardagsmorgon och -kväll) hade utökat sortimentet med vodka, gin, visky och konjak – men bara för passagerarna i bisbussklass. VB:s påpekande om denna återgång till 1800-talets förhållanden (då restaurangvagnarna var förbehållna resenärer i första och andra klass medan tredjeklassarna var utestängda) följdes upp av Sydsvenskan, och kanske var det detta som fick servitörerna på Kustpilen att upphäva klassgränsen. Nu kunde alla förgylla resan till Kristianstad (eller, om man skyndade sej, till Eslöv) med 5 cl Grönstedts. En liten men dock seger för demokratin.

Fortfarande råder nivellerings på Kustpilen. Nu på så sätt att inga passagerare i någon klass kan köpa sprit. Inte heller vin, stark- eller fölköl. Resan har mist något av sin glans.

Gr

VECKOBLADET Svarbrödersg 3, 223 50 Lund. Tel 046/14 33 09. Utges av V-o UV Lund. Prenumerationsavgiften. (se redaktionsrutan nedan) insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Ola Hagring Tel 046/14 33 09. Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: veckobladet.lund@passagen.se Red. förbehåller sig rätt att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Är ordningen långsiktigt återställd?

Efter 30 års fotarbete för partiet (med mycket varierande intensitet) kommer jag till ett årsmöte. Där ser jag en minoritet av okända ansikten som stumt och sammanbitet röstar blankt. Varför förstår jag inte.

En sekt ville ha våra plakater

Vid valkonferensen blev det tydligt vad syftet var. Vi hade att göra med en självutnämnd elit som tycker att det snackas för mycket skit i Veckobladet och i riksdagen. De verkar dessutom också mena att deras s.k. teorier ska gå före demokratiskt fattade beslut. För att tillfredsställa dessa teorier skulle det alltså behövas fler plakater och mindre av skitprat. Och mindre av kompromisser med dem som företrädare cirka 90 procent av väljarna. En tolkning var att en sekt var på väg att infiltrera partiet för att ta över partiorganisationens arsenal av plakater och banderoller, en annan var att någon typ av klan, för vilken den rätta läran hade uppenbarats, såg det som sin historiska plikt att leda massorna mot historiens slut.

Med teoretiskt eldunderstöd

Senare i Veckobladet dyker det upp märkliga förment teoretiska förklaringar. I VB nr 17 kunde man till exempel i en artikel av Diana Mulinari under rubriken "Om plakatpolitikens nödvändighet" läsa följande:

Tack vare Che Guevaras debatt med Fidel Castro om den nya människan, tack vare den nya vänsterns kritik av stalinism och deras (om)läsning av Gramsci, tack vare de nya sociala rörelsernas, har betydelsen av den ideologiska kampen för ett framgångsrikt vänsterprojekt lyfts fram och erkänts.

Inte för att man inte skulle kunna lära sig något av Che Guevara, Castro och Gramsci, men formuleringen liknar mer dålig religion eller dålig metafysik än något annat.

Verkligheten dömer

Nu har jag den lite tråkiga inställningen att verkligheten (och inte attraktionskraften hos drömmar) är domaren när teorier retrospektivt

skall värderas. En osentimental blick mot hela den amerikanska kontinenten (såväl de nordliga och sydliga delarna), alltså mot den kontinent på vilken Che Guevara verkade, ger mig inga belägg för att debatten med Fidel Castro hittills har givit sådana materiella uttryck i den amerikanska verkligheten att man faller hän över resultatet – inte när det gäller mänskliga fri- och rättigheter eller skillnader i välfärd mellan rik och fattig och inte heller när det gäller antalet gatubarn eller för den delen när det gäller barngruppernas storlek på dagis.

Javisst, vi skyller på USA och på kapitalismen, men en teori värd namnet måste väl rimligen innehålla redskap för att kunna hantera det faktum att den ekonomiska makten är grym och hänsynslös och har potential att både mörda och blockera sådana som arbetar för rättvisa. Om detta kom som en överraskning var teorierna dåliga, hur välmående och attraktiva de än var.

Plakaten är som tjocka tröjor

Jo, plakater kan vara bra, men de är ungefär som tjocka tröjor när det är kallt. När man inte behöver plakaten längre så kan man slänga dem. De har inget egenvärde.

Det är något helt annat med demokrati och de verktyg vi trots allt har för att utöva demokrati.

Väljarna dömde

Nu är valet över och ordningen verkar, åtminstone tillfälligt, återställd. Jag är helt övertygad om att det var de många ungdomsväljarna tillsammans med den oönskade men nödvändiga krysskampanjen som gjorde att det gick relativt bra i Lund. Och att det hade kunnat gå ännu bättre om inte krysskampanjen hade varit nödvändig, det vill säga om våra ombud vid valkonferensen hade gjort som majoriteten av medlemmarna ville.

Det man kan lära sig är att organisationen måste bli bättre på att företräda och ta vara på vänster-sympatiserande ungdomars engagemang. En annan lärdom är att det måste dröjas mycket länge innan vi ger dem, som ideologiskt lett Maughan-projektet, något som helst förtroende igen.

Mats Bohgard

Slut på "flummet"?

Sverige bedriver en "ohämmad" invandring och "90% är inte flyktingar" – eller snarare: de är "lyxflyktingar". Citaten är från hämtade från Ystadspartiets talesman, Kjell Andersson – Ystadspartiet

som är en lokal reminiscens av ny demokrati.

Klart främlingsfientliga yttranden som vänsterpartiet givetvis tar avstånd ifrån. Den typen av partier kan vi som vänsterpartister inte samarbeta med. En självklarhet för de flesta vänsterpartister, eller hur? Tyvärr inte för alla. I varje fall inte för Martin Severin, v-ordförande i Ystad, som nu går i koalition med det främlingsfientliga partiet i kommunfullmäktige i sin hemkommun.

Intressant att notera i sammanhanget kan vara att det var samme Martin Severin, som vid Skånevänsterns valkonferens i våras föreslog Philip Maughan som förste kandidat på riksdagslistan. (Gunnar Sandin minns i VB nr 26 fel när han påstår att det var den troskistiske infiltratören John Andersson från Skurup som föreslog att Karin Svensson Smith skulle bytas ut. Andersson, tillsammans med Anders Neergaard, stod "bara" för regin av föreställningen.)

Som bekant var ett av argumenten för att byta ut Karin att hon kompromissat för mycket med socialdemokraterna i riksdagen. Nu tycks Severin ha omvärderat värdet av kompromisser så dramatiskt att han är beredd att gå i hjonelag med främlingsfientliga partier.

Undrar just vad distriktsordförande Kqvist, också han varm Philip-anhängare, har att säga om denna "historiska kompromiss": Kanske ser han det som en motvikt till det utbredda "flummet" i synen på invandrare inom vänsterpartiet?

Ulf Nymark

Grundlagsbrott?

Det är väl ingen nyhet att VB lever farligt. Nu verkar ombudsmannen Cecilia Wadenbäck ha sällt sig till skaran av dödgrävare. Här historien som jag hört den:

CW har försökt och delvis lyckats med att stoppa Veckobladet de senaste två veckorna!

Nr 26 av den 27 september uppskattades tydligen inte av CW. Därför stoppade hon utdelningen av bladet! Det var visst någon av henne uppfattad förvitlighet som inte passade ombudsmannen, som har som uppgift att sätta på adresslappar och lämna upplagan till postbefordran.

Ett medlemsmöte uppmärksammades på tokigheterna och beslöt att VB omgående skulle delas ut. Så skedde. Så fick ändå vi trogna vårt älskade VB på fredagen. Om CW välförtjänt bannades är ökat.

Har CW, de flinka trotjänarna som gör VB eller medlemmarna funderat över vad det innebär att stoppa en tryckt skrift? Det borde nog alla göra. Fundera alltså. Inte ens polis eller militär eller ens kungen har rätt att stoppa en tryckt skrift. Den enda

som har den rätten, det är ansvarig utgivare. Han var inte inkopplad i snöpningsförsöket.

Vad har det tagit åt CW när hon startar en helt privat variant av Bernadottens (Karl XIV Johan) indragningsmakt? Har makten stigit henne åt huvudet? Det är en sak att syssla med civil ohörsamhet eller vad man ska kalla hennes tappra motstånd mot de här infernaliska nuddisarna. All heder däråt!

Men nu försöker CW stoppa det fria ordet, det är något helt annat. Eventuellt handlar det om brott mot TF, Tryckfrihetsförordningen av år 1949. Mycket allvarligt. Inte bara juridiskt, utan också moraliskt. Vem är CW att sätta sig över redaktörer/skribenter/utgivare? Kan vem som helst som inte uppskattar det skrivna gå in på redaktionen och stoppa VB?

Som om inte detta vore nog, har tydligen CW plockat bort ett antal namn från utdelningen av numret därefter (VB 27), bland annat mitt. Fredag, ingen tidning. OK, posten missar ibland. Men så idag måndag fortfarande inget blad. Då får jag reda på att CW ska ha plockat undan prenumeranter som inte betalat.

Jaha, koll i postgirot, jo den 7 maj betalade jag 250 kronor för år 2002. Det borde väl räcka? Med råge. Andra har inte heller fått bladet. Är det de störiga som inte får VB? Ingår det i CW:s uppgifter att sortera prenumerantstocken? I den mån man kan tala om stock längre, vi börjar visst bli ganska få, så dödgrävarna kanske ändå när sitt trista mål.

För ett VB som med entusiasters sista (?) ryck kämpar för sin överlevnad är naturligtvis alla dessa småaktigheter från allehanda håll vådligt. Det är svårt nog att få denna viktiga, underbara periodiska skrift att klara livhanken. Snälla CW och andra: håll fingrarna borta från Veckobladet!

Håkan Olsson

Röda Kapellets

övningar och spelningar som i många år har annonserats på denna plats meddelas numera över nätet. Den som vill stå på utskickslistan men ännu inte gör det bör kontakta Rolf Johansson, 046-307735.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Sten Henriksson och Gunnar Sandin. Nästa redaktör Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till Veckobladet, Svarbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på 3,5 diskett. Obs! (rtf-format) Telefon till redaktörerna: Gunnar Sandin 13 58 99 Charlotta Wikander (tj) 13 96 26 Vid utelivnen tidning ring Cecilia Wadenbäck 13 82 13.